

SIVIVUS

Journal for
Astrosophy

Nr. 4 1999

Cover Design
Cameron Clark

EDITORS

Jonathan Hilton
Darlys Turner
Marcel Fontijn
Roberta van Schilfgaarde

Sirius, the Journal for Astrosophy werd uitgegeven door
het AstrosophyResearch Center.
Alle rechten voorbehouden.

Deze uitgave kwam tot stand door digitalisering van de oude boekwerkjes.
Daarbij is, voor de gratis PDF-vorm, de inhoud overgezet van A5 naar A4.
De tekst is naar de huidige maatstaven aangepast.
Zijn tekeningen daar waar nodig digitaal gecorrigeerd en enkele voorzien
van aanvullende gegevens (b.v. tekst, kleur, de nieuwe dierenriemtekens
van Willi Sucher ed).

Jonathan Hilton, beheert het gedigitaliseerde werk van Willi Sucher op zijn
website:

<http://www.astrosophy.com>

Met Engelse uitgaven, en de diverse vertalingen daarvan worden,
zoals Willi zich dat wenste, gratis en in PDF-vorm aangeboden.

Zie ook de videocursus en artikelen door Jonathan Hilton
over het werk van Willi Sucher op de site.

[ONLINE COURSE REGISTRATION](#)

Beste vrienden en vriendinnen van *Sirius*,

Het huidige, achtste nummer van *Sirius* is voorlopig de laatste uitgave van ons tijdschrift. De Engelstalige uitgave houdt op te verschijnen. We hebben de Nederlandstalige uitgave in nauwe samenwerking met de redactie in Meadow Vista, Californië uitgegeven. In de afgelopen maanden hebben we overwogen of het wenselijk en mogelijk is om zelfstandig met een Nederlandse uitgave van het tijdschrift door te gaan. We zien hier echter van af; mogelijk dat dit een impuls voor een toekomstig initiatief zou kunnen zijn.

We zijn er van overtuigd, dat we met *Sirius* in de voorbije twee jaren iets hebben kunnen bijdragen aan de verbreiding van de aanzet die *Willi Sucher* heeft gegeven, om een nieuwe sterrenwijsheid, gebaseerd op de geesteswetenschap van Rudolf Steiner, gestalte te laten aannemen. Als redactie in Nederland zouden we graag hebben gezien, dat het tijdschrift een platform was geworden voor de verschillende ontwikkelingen die zich in de afgelopen jaren op het gebied van de Astrosophie hebben voorgedaan. Deze intentie kon echter door de redactie in Californië niet meegedragen worden. Ook deze impuls blijft mogelijk aan een toekomstig initiatief voorbehouden.

In *Sirius* werden een groot aantal astronomische nieuwsbrieven gepubliceerd, die *Willi Sucher* in de periode 1944/46 schreef. Om deze publicaties af te ronden, zullen wij onze abonnees in de loop van het eerste kwartaal 2000 de brieven 18 en 19, die handelen over Venus en Mercurius, zonder verdere kosten toesturen. De brieven zijn inmiddels in boekvorm in het Engels uitgegeven, onder de titel *Isis Sophia, Introducing Astrosophy*. Oude nummers van *Sirius* kunnen nabesteld worden, zolang de voorraad strekt.

Wij danken onze lezers voor de getoonde belangstelling en spreken de hoop en de wens uit, dat de impuls om een nieuwe sterrenwijsheid tot ontwikkeling te brengen, verder gedragen zal worden.

Met een hartegroet, namens de redactie,

Marcel Fontijn.

INHOUD

De sterrenhemel tussen Advent en Epifanie	<i>Jonathan Hilton</i>	5
15e astronomische nieuwsbrief	<i>Willi Sucher</i>	9
16e astronomische nieuwsbrief	<i>Willi Sucher</i>	15
Een opgave voor de komende eeuw	<i>Darlys Turner</i>	20
Er sprach	<i>Christian Morgenstern</i>	23

De sterrenhemel tussen Advent en Epifanie 28 november 1999 - 6 januari 2000 *Jonathan Hilton.*

' Het zonnewezen ' dat de mens gedurende lange tijden enkel uit de kosmos ontving, begint in de ziel van binnen uit te stralen. De mens gaat leren om van een ' innerlijke zon ' te spreken en hij zal gaan inzien dat zijn leven hier op aarde door de zon geleid wordt. '
(Rudolf Steiner, Leitsatze, 31-08-1924.)

Wanneer de lange van licht vervulde zomerse dagen in september en oktober beginnen te tanen en op het noordelijk halfrond beginnen plaats maken voor de kou en de duisternis van de winter, kunnen we de kosmos met een nieuwe intensiteit beleven. De volheid aan leven die de atmosfeer gedurende de zomer bevolkte wordt met de aantocht van de kou uitgedund. Terwijl in de winter de robuuste schoonheid van kale stam en takken zichtbaar wordt, neemt 's nachts de hemel steeds meer een kristallijne kwaliteit aan. Polariteit is het thema van de zonnewendes. In tegenstelling tot de zomer met zijn nachtelijk gewaad van leven, geluiden en geritsel, wordt de winter gekenmerkt door sterren die met een overweldigende stilte aan het firmament schitteren. Het waarnemen van de hemel tijdens een late decemberavond, kan een gewijd moment van op - zichzelf - gesteld - zijn bewerkstelligen. De zwijgende, enorme hemelkoepel wekt in ons innerlijk een antwoord. Voor mij is dit antwoord dikwijls een mengsel van enerzijds pijn vanwege de kloof die tussen mijzelf en de sterren gaapt en het verlangen om gehoord en geleid te worden door hun diepoer inzicht en anderzijds dankbaarheid dat mij de ruimte gelaten wordt om onder dit zwijgen mijn eigen weg te gaan. Ik denk dat het verlangen uit het verleden stamt, uit de herinnering voortvloeit ooit vanuit de kosmos geleid te zijn, door de sterren en de zon daarboven. De dankbaarheid ontstaat uit de vrijheid om de ' innerlijke zon ' te gaan ontwikkelen als mijn eigen gids. Door de ontwikkeling van een nieuwe sterrenwijsheid, ofwel Astroföie, kan deze polariteit die in ieder mens leeft en werkt, bewust worden. Om te zien naar het velden en geleid te worden door de kosmos daarboven, antwoorden aan de hemel te zoeken, voert terug in een vroegere bewustzijnstoestand, die niet past bij het nieuwe Michaëlische tijdperk. Kennis van de planeetbewegingen zou daarom geen middel moeten vormen om te horen wat de kosmos ons vertelt te doen. De kosmos leeft eerder in afwachting van onze spirituele volwassenheid, bewust betrokken, samen met de zonnegeest die zich met de aarde verenigd heeft, bij het scheppen van een nieuwe kosmos. Naarmate ons inzicht groeit, beginnen we onze verantwoordelijkheid te beseffen ten opzichte van de macrokosmos. Onze handelingen berusten dan eerder op waarneming en ervaring, dan op een leiding van buitenaf. Advent, Kerstmis en Epifanie is de periode waarin de zon in de aarde geboren wordt en de geboorte van de innerlijke zon in het Ik van de mens. Daarom zal de volgende beschouwing van de planeetbewegingen in het teken staan van dit specifieke jaargetijde. We zullen nu een blik werpen op de bewegingen van de uiterlijke zon en planeten, tegen de achtergrond van de sterren van de Dierenriem, als imaginaties die ons vertellen over de gang van de innerlijke zon en planeten door de ziek - geestelijke oerbeelden van de innerlijke Dierenriem.

Gedurende de kersttijd in de overgang naar het jaar 2000, bevinden alle planeten, met uitzondering van Saturnus en Jupiter, in de drie sterrenbeelden Schorpioen, Boogschutter en steenbok, die in de donkere helft van de Dierenriem liggen. zon, Venus en Mercurius betreden de Schorpioen en ontmoeten daar Pluto in december begin januari. Neptunus en Uranus blijven in Steenbok, waar Mars hen ontmoet tijdens zijn gang door deze constellatie in de kersttijd. De dynamiek van Mars met Uranus en Neptunus in Steenbok en van zon, Venus en Mercurius met Pluto in de Schorpioen, is een nader onderzoek waard.

Bij het begin van de Advent op zondag 28 november, bevond de zon zich in het sterrenbeeld Schorpioen. Venus bevond zich in de Maagd en steeg voor de zon op als morgenster. Op 15 november heeft Mercurius de zon in een beneden conjunctie ontmoet (tussen de aarde en de zon in) en rond de eerste Adventszondag kwam zijn retrograde beweging tot stilstand en begon hij weer voorwaarts te bewegen. Daarmee begon deze planeet in het sterrenbeeld Weegschaal weer aan een grote zwaai achter de zon langs. Hij betrad vervolgens de Schorpioen op 10 december, om op 18

december een conjunctie met Pluto te maken. Met oud - en - nieuw bevindt hij zich dan alweer in de Boogschutter.

Venus doorliep intussen het sterrenbeeld Weegschaal en bereikt de Schorpioen op 29 december. Op 6 januari, Epifanie, zal Venus bijna conjunct zijn met Pluto. Zo volgen deze beide transformerende planeten de gang van de zon door de donkere sterrenbeelden van de Dierenriem, en door kruisen de Schorpioen op 2 december bereikt en vervolgens voor de winter zonnewende, op 20 december de Boogschutter bereikt.

De vier weken van de Advent vormen een voorbereiding op de geboorte van het Christuskind. Het zouden ieder jaar opnieuw weken van loutering en reiniging kunnen zijn, waarin de astraliteit van de mens toegerust wordt om de geboorte met Kerstmis te ontvangen. De zon bereikt ieder jaar tegen het einde van november het sterrenbeeld Schorpioen. Dit keer begeleiden Mercurius en Venus de zon. Waar staat dit sterrenbeeld voor? Het vertegenwoordigt de imaginatie van de val die het menselijk astraallichaam heeft doorgemaakt en de gevolgen hiervan, de dood. In de Schorpioen herinneren en ervaren we het verlies van onze eenheid met het goddelijke. Vroeger werd in dit gebied van de hemel de Adelaar geschouwd. Deze adelaar, die hoog boven de aarde kon zweven en kon 'zien' (de vroegere helderziendheid van de mens), is gevallen. Daarvoor in de plaats kwam de Schorpioen met zijn dodelijke angel. De Schorpioen vertegenwoordigt de gevolgen van de oorspronkelijke afdaling van het astrale lichaam in het gebied van materie en begeerte. Daar komt bij dat momenteel ook Pluto zich in dit sterrenbeeld bevindt. Deze planeet werd naar de heerser van de Onderwereld vernoemd en vertegenwoordigt het element dat de opstandingskrachten op aarde teniet zou willen doen en de mens aan het inwendige van de aarde zou willen kluisteren. Pluto heeft het gebied van de Schorpioen in 1995/96 betreden en zal daar tot het jaar 2007 vertoeven. Toch is met de Schorpioen ook de hoop verbonden, want in de 'val' van de mens liggen de kiemen voor zijn opstanding besloten. Verschillende mythologieën kennen het thema van de zonneheld die afdaalt in het gebied van Hades. Zij verbeelden vooraf de daad van Christus, die afdaalde in de sfeer van de dood en voor de gehele mensheid de dood overwon. In de gang van deze planeten door de Schorpioen, leeft een krachtig potentieel van verlossing en transformatie van de onbewuste krachten, die diep in de menselijke wil besloten liggen. Dit planetaire gebaar vormt het beeld van de zonneheld, die Hades, binnen gaat en de Verst van de Onderwereld overwint, door de krachten van het Ik Ben. De planeten Venus en Mercurius voegen daar de opgave aan toe om het voelen en het denken om te vormen. Tegelijkertijd bestaat het gevaar dat krachten uit dit intens krachtige gebied van het onbewuste opstijgen en het strevende mensen - ik bedreigen. Willi Sucher veronderstelde dat de sfeer van Pluto een verbinding zou kunnen hebben met de Asuras, door Rudolf Steiner aangeduid als de derde soort tegenmachten, die hun invloed in onze tijd beginnen uit te oefenen. Toch liggen in de Schorpioen de krachten van opstanding en transformatie besloten van alles wat gevallen is. Middels het innerlijke proces van inwijding, kunnen deze krachten door ieder mens ontwikkeld worden. Door het streven van de mensheid zal dit sterrenbeeld omgevormd worden tot een nieuwe imaginatie: niet de Adelaar van weleer, maar de Duif van de toekomst: het beeld van de Heilige Geest; de omgevormde astraliteit, die het geheiligde kind baart.

Na zijn gang door de Schorpioen in de Advent, betreedt de zon het sterrenbeeld Boogschutter, kort voor de winterzonnewende en een paar dagen voor Kerstmis en krijgt later gezelschap van Mercurius. De mythologische verbeelding van dit sterrenbeeld, die ook tegenwoordig nog gebruikt wordt, is de centaur: half - mens, half dier - die met zijn pijl en boog op de Schorpioen mikt. Dit is een krachtige imaginatie van de mens in wording, worstelend met een tweeledige geaardheid en zich richtend op een toekomstige verwerkelijking. Dit doel wordt vervuld door degene die in donkerste moment van het jaar geboren wordt. Met Kerstmis bevindt de zon zich niet ver van de pijl van de Schutter. Het doel van de mens is verwerkelijk. Nu staat deze constellatie, waar de zon zich tot laat in januari doorheen beweegt, als een innerlijke opgave voor ieder individu, om het ware wezen van de mens te verwerkelijken. De woorden van Johannes de Doper en de handeling van de doop, toen het ware Ik Ben van de wereld, binnentrad in het aardse leven, vormt het thema van de viering van Epifanie op 6 januari, wanneer de zon zich in de Boogschutter bevindt.

Neptunus en Uranus, die zich langzaam voortbewegen, betraden in het afgelopen jaar de Steenbok. Neptunus bevindt zich 5° in de Steenbok en Uranus is hem ongeveer 10° vooruit. Mars houdt zich tijdens de Advent en de Kersttijd eveneens voornamelijk op in de Steenbok. Op nieuwjaarsdag bereikt hij de Waterman. Met Neptunus vormde hij op 29 november en met Uranus op 14 december een conjunctie.

De dynamiek van Mars, Uranus en Neptunus plaatst het bewustzijn van de mens voor een ander soort opgave. November 1989 viel de Berlijnse muur. Uranus en Neptunus bevonden zich toen dicht bij elkaar, zoals ook nu het geval is, maar dan wel in de Boogschutter. Op het punt waar de zon zich jaarlijks rond Epifanie bevindt. Tevens passeerde Saturnus de beide planeten, in oppositie met Jupiter (een zogenaamde ' grote oppositie '). In die periode voltrokken zich grote omwentelingen, met als uiteindelijke gevolg de ineenstorting van het Sovjet - systeem. Velen beleefden een nieuwe dageraad voor de menselijke vrijheid. Vanuit het perspectief van de sterrenwijsheid klonk de oervraag van het sterrenbeeld Boogschutter: ' Wat is de mens, dat gij acht op hem slaat? ' met andere woorden; wat is ons beeld van de mens? Het is deze vraag die bleef klinken, terwijl deze beide planeten dicht bij een door de Boogschutter gingen gedurende de jaren 1990/92.

Uit twee verschillende richtingen klinkt er op deze vraag een antwoord. Het ene antwoord verklaart de mens tot een god en wijst de aarde af. Het andere verklaart de mens tot een machine en ontkennt de geest. Nu treffen we de beide planeten Uranus en Neptunus in de Steenbok aan en tijdens de Heilige Nachten die in het nieuwe millennium binnen voeren, gaat de planeet Mars voor hen langs. In de Steenbok vinden we het potentieel voor een soort oplossing voor de polariteit en de worstelingen van de dualistische geaardheid van de Boogschutter. Willi Sucher brengt aan de hand van zijn onderzoek, in het boek Isis-Sophia deel 1, het sterrenbeeld Steenbok in verband met de fase in de ontwikkeling van de Oude Maan, waarin de rebellie van de maanwezens overwonnen wordt door de hogere zonnewezens. De grote val die zich tijdens de Oude Maan ontwikkeling in de Schorpioen voltrok, werd door de Steenbok gelouterd, wat een voorbereiding vormde op de hereniging van de zon en maan in de volgende fase van de Oude Maan, die weergegeven wordt door de Waterman. Daarom ligt in de Steenbok het potentieel besloten voor een doorbraak naar het ware beeld van de mens - de oplossing voor de dualistische aard van de Boogschutter. Maar wat voegt Mars hier aan toe? Mars vertegenwoordigt de sfeer van activist waardoor we kennis op doen van de fysieke wereld en in contact komen met de materie, opdat ons aardse bewustzijn zal ontwaken. Mars heeft ons ijzer en confrontatie geschonken en daardoor een zelfbesef als afgescheiden en onafhankelijk.

Het is de planeet van de natuurwetenschappen en het materialistische gedachtenleven. Door de ontwikkeling van het afgescheiden zelf verwerven we echter onze vrijheid. Het Mars - zelf vormt een eiland en de beleving van dit isolement voert tot een ommekeer, de hereniging met de wereld van waarachtig inzicht. De vraag die Mars in Steenbok, voor Uranus en Neptunus stelt, is dan of de noodzakelijke doorbraak naar een nieuw bewustzijn van de spirituele wil, gefrustreerd zal worden door een denkwijze die enkel de materiële wereld kan kennen. Zullen de marskrachten uit het verleden, die ook tegenwoordig nog werkzaam zijn, voor de mensheid de noodzakelijke doorbraak verhinderen naar een spirituele opgave voor het nieuwe millennium?

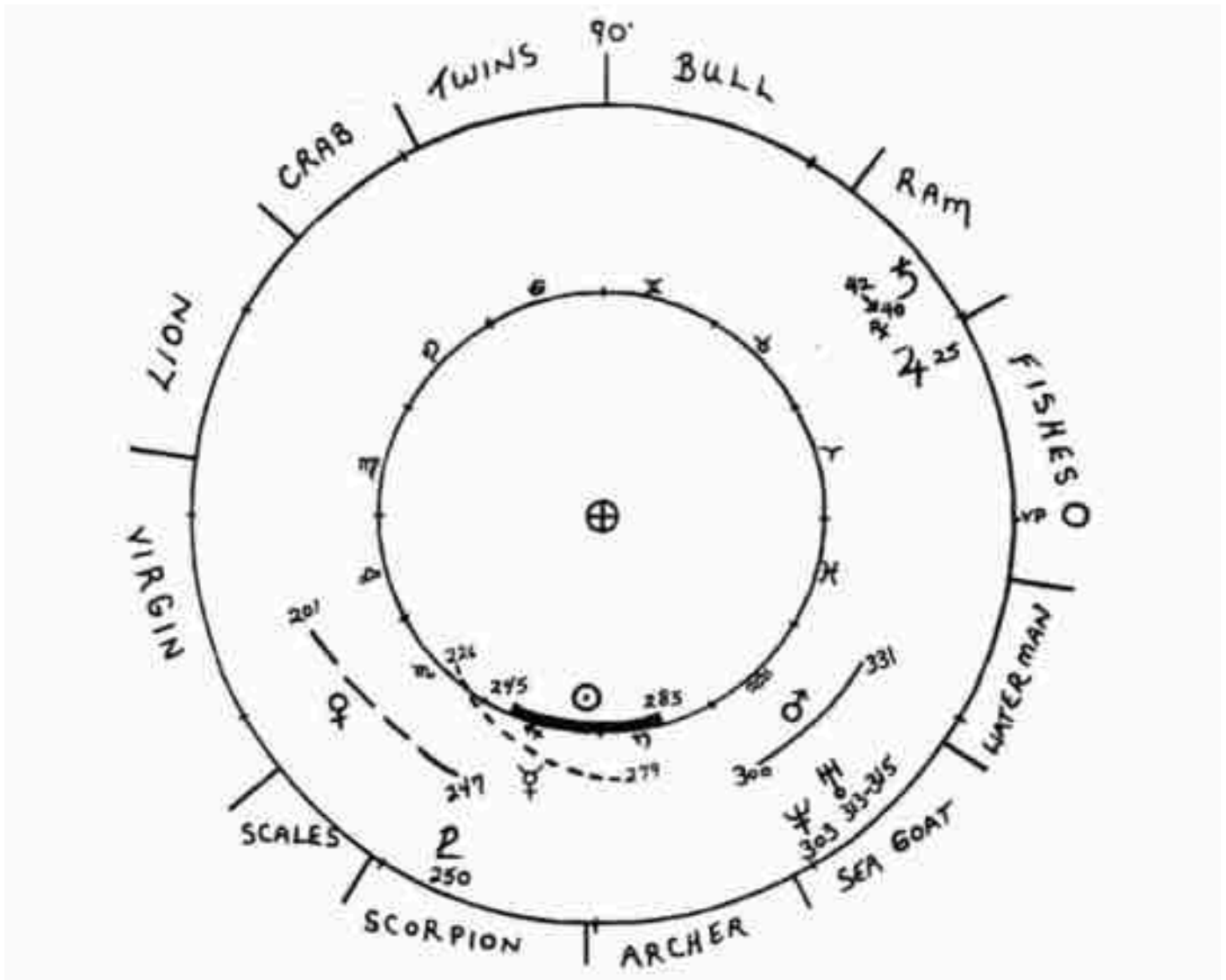
Tenslotte richten we ons op Saturnus en Jupiter in de hogere regionen van de Dierenriem; Saturnus in het sterrenbeeld Ram en Jupiter langzaam naderend, vooralsnog in de Vissen. Zij zullen elkaar in een ' grote conjunctie ' ontmoeten op 28 mei 2000, op de grens van Ram en Stier. Rond het tijdstip waarop Mars een conjunctie met Uranus vormt (14 december), maakt Saturnus een vierkant met Uranus en Mars.

Saturnus beheert het geheugen en de wet van karma in de evolutie. Saturnus in Ram is de imagineratie van de Vader die de Zoon schenkt (het Lam (Ram) Gods), die in de evolutie treedt om het goddelijk plan te vervullen. Maar het vierkant met Mars is ook een herinnering aan het karma van het materialisme, dat uitgewerkt moet worden en de mogelijkheid dat dit karma het ontwaken van een nieuw spiritueel bewustzijn voor de mensheid zou kunnen frustreren of in hoge mate zou kunnen verhinderen. Gaat de mensheid bijvoorbeeld een imaginatief bewustzijn tot ontwaken brengen

en waar nemen in de etherwereld, die aan de fysieke wereld grenst of zal een voortschrijdende technologie de etherwereld verder materialiseren door manipulatie van de levenskrachten als biotechnologie.

Saturnus en Jupiter stralen aan de nachtelijke hemel als een herinnering, dat onze deelname gevraagd is in de grootse vistas van de evolutie. Hun grote conferentie in het jaar 2000 kondigt een volgende stap aan, die mogelijk kan worden indien er mensen zijn die de oproep tot een spiritueel ontwaken serieus nemen: Saturnus en Jupiter, gedurende de komende maanden in de Ram, bieden een imaginatie van een nieuw begin en van een nieuw besef van het geestelijk wezen dat de mens is. De vraag die de kersttijd en de overgang naar een nieuwe era ons stelt, vereist dat we de consequenties van ons langzamer ontwaken onder ogen komen en de kracht vinden van de waarachtige innerlijke zon, opdat we de spirituele verantwoordelijkheid op ons nemen die we dragen voor de aarde en de sterren.

November 28, 1999 - January 6, 2000

Winter Solstice

15^e astronomische nieuwsbrief - juni 1945
Willi Sucher

De zon (vervolg).

In de vorige twee brieven hebben we gesproken over de zon en zijn werkzaamheid en verbinding met het geboortemoment. We zullen nu naar de zon kijken vanuit het standpunt van de voorgeboortelijke ontwikkeling van de mens.

We weten dat de embryonale ontwikkeling van een mens negen maanden bestaat; een periode die in individuele gevallen varieert. Maar als we de periode van negen maanden als een gemiddelde nemen, dan kunnen we vaststellen dat de zon zich in die tijd door driekwart van de Dierenriem heen beweegt, ofwel door negen sterrenbeelden. Om de volledige Dierenriem te doorlopen, zou de zwangerschap twaalf maanden moeten duren. Daarom geldt voor iedere horoscoop, dat de zon drie sterrenbeelden niet bezocht heeft tijdens de embryonale ontwikkeling. Dat zijn de constellaties die zich bevinden tussen positie van de zon bij de geboorte en de positie bij de conceptie. Deze sterrenbeelden zullen verschillend zijn, al naar gelang de geboortedatum. Wordt iemand bijvoorbeeld op 21 juni geboren, wanneer de zon zich voor het sterrenbeeld Tweelingen bevindt, dan kunnen we veronderstellen dat de zon de Tweelingen, de Kreeft en de Leeuw niet heeft bezocht, aangezien hij zijn tocht negen maanden eerder in de Maagd begonnen is.

Als we onszelf op de zon zouden plaatsten, dan zouden we de aarde in een kosmische richting waarnemen, die tegenovergesteld is aan de richting waarin we de zon op dat moment vanuit de aarde zouden zien. Zien we bijvoorbeeld vanaf de aarde, dat de zon het sterrenbeeld Tweelingen binnengaat, dan zouden we vanaf de zon zien hoe de aarde het sterrenbeeld Boogschutter betreedt. In een individuele horoscoop worden alle sterrenbeelden van de Dierenriem met de werking van de zon doordrongen, behalve de drie die we vermeld hebben. Maar vanuit het standpunt van de zon, zouden we in het midden van de embryonale ontwikkeling juist de aarde in deze drie constellaties kunnen zien. In afb. 1. wordt het pad van de zon tijdens de negen maanden van de embryonale ontwikkeling weergegeven. Het begin ligt in de Maagd en de geboorte vindt plaats wanneer de zon de Tweelingen heeft bereikt. Onberoerd blijven dus Tweelingen, Kreeft en Leeuw. Afb. 2. toont het pad van de aarde tijdens de zelfde periode. Vanaf de zon kan de aarde waargenomen worden in Tweelingen, Kreeft en Leeuw, wanneer de zon zelf zich in Boogschutter, Steenbok en Waterman bevindt - dat is de middenfase van de embryonale ontwikkeling. Daarom zijn de drie sterrenbeelden in de 'open ruimte' op een bijzondere wijze verbonden met de planeet aarde en zijn speciale betekenis in het universum.

Figure 1

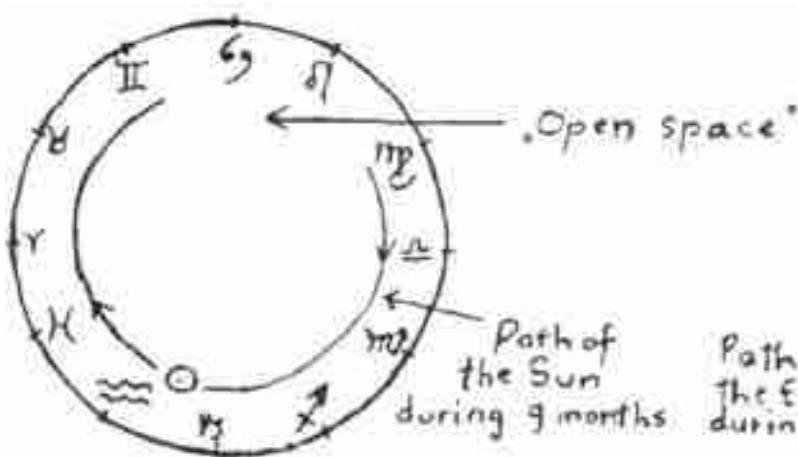
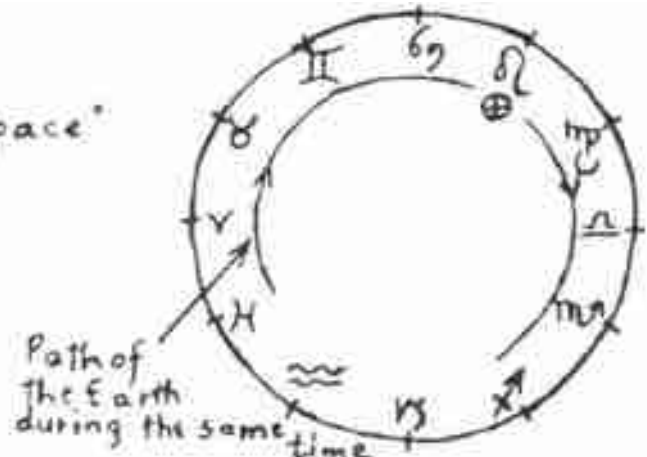

Figure 2

Als mens zijn we naar de aarde afgedaald, waar we onze opgave zoeken en misschien ook zullen vinden, en waar vreugde en verdriet op ons wachten. De drie constellaties in de 'open ruimte' van de embryonale horoscoop duiden op het soort aardse ervaringen die op de ziel toekomen. We zeiden dat het de positie van de aarde is, die vanuit de zon beleefd kan worden halverwege de embryonale ontwikkeling, tijdens de vierde, vijfde en zesde maand. Deze periode en de kosmische gebeurtenissen die dan plaatsvinden, vormen een afspiegeling van belangrijke stadia in het leven tussen de laatste dood en een nieuwe geboorte. Ook is het een soort vooruitblik op de middenperiode van het komende leven op aarde, met name de periode tussen het 30 en 35* levensjaar.

Tot zover lijkt dit alles een puur aardse aangelegenheid en de verbinding met de zon schijnt slechts indirect. Maar er ligt hierin een diep geheim verborgen, dat geestelijk tussen de zon en de aarde weeft.

Sinds de dood op Golgotha, is het Christuswezen verenigd met de aarde en is de leidende geest, de kosmische individualiteit van deze planeet geworden. Christus daalde vanuit kosmische verten naar de aarde af en verbleef in het lichaam van Jezus. Deze afdaling werd door de ingewijden van de voor Christelijke culturen waargenomen. Zij wisten dat Christus de zonnegeest is, de Gids van de zonnewezens, die afdaalde om de evolutie van de aarde zeker te stellen en op zich te nemen. Dit was een fundamentele daad, die tot ver in de toekomst reikt; want door deze gebeurtenis zal de huidige toestand van ons universum zich volledig wijzigen. De aarde zal de 'zon' van een nieuw universum worden. Zodoende wordt de aarde gedragen door de zonnegeest, het Christuswezen. Wanneer de mensziel door de sfeer van de zon heen gaat in het leven tussen dood en nieuwe geboorte, kan zij de Christus hier niet meer vinden. We kunnen ons nu voorstellen, dat zodra de ziel doortrokken raakt van het verlangen om naar een nieuwe incarnatie op aarde af te dalen, zij naar de aarde kijkt als de enige plaats in het universum waar sinds het mysterie van Golgotha het Christuswezen ervaren kan worden. Dit verlangen van de ziel om af te dalen naar de plek waar Christus beleefd kan worden, wordt in de horoscoop gespiegeld in het gedeelte dat we hebben aangeduid als de 'open ruimte'.

Daar kunnen we de impulsen en beslissingen aflezen, die de ziel op zich genomen heeft toen zij nog de school van de geestelijke wereld verbleef. Het toont hoe de ziel, op grond van ervaringen en vergissingen uit vorige levens, zich met de aarde wil verenigen in het grote liefdewerk, om zo de aarde om te vormen tot het stralende gewaad van Christus. Wanneer de ziel dan op aarde geboren wordt en in een lichaam leeft, worden al deze voorgeboortelijke ervaringen door een sluier van onbewustheid toegedekt. Zij leven echter voort in het streven naar waarheid en in de vele manieren waarop het lot een mens leidt, totdat waarheid en innerlijke vrede gevonden worden. Het kan zijn dat we onze voorgeboortelijke intenties en impulsen nooit verwerklijken; het kan zijn dat we ze verraden. Na onze dood echter zullen we beseffen wat we nagelaten hebben en dit inzicht zal ons helpen om een basis te leggen voor toekomstige incarnaties op aarde, opdat we ons eigen verleden zullen vereffenen. De tijd is aangebroken waarin ieder van ons zou moeten gaan streven naar een bewust besef van onze eigen voorgeboortelijke-beslissingen. Hiertoe is het gerechtvaardigd om ons geboortebeeld te bestuderen en in dit geval vooral de 'open ruimte' en de spirituele feiten die daar achter staan. Als illustratie en toelichting hierop, zullen we nu kijken naar de geboortebeelden van een aantal historische personen.

Thomas More werd geboren op 7 februari 1478, toen de zon zich in het sterrenbeeld Waterman bevond. De conceptie met begin mei 1477 hebben plaatsgevonden, met de zon in Stier. Tijdens de embryonale periode had de zon dus het grootste deel van de Waterman, de Vissen en de Ram niet bezocht. Zij vormen in dit geval de 'open ruimte'. In deze open ruimte beschreef de planeet Jupiter een lus op de grens van de vissen naar de Ram, tijdens de embryonale ontwikkeling van Thomas More. Zouden we in staat geweest zijn om vanuit de zon de afdaling van deze ziel tot in de incarnatie waar te nemen, dat zouden we op een bepaald moment - rond de vijfde maand van de zwangerschap - de aarde in de Vissen hebben gezien, met daarachter het stralende licht van Jupiter. De aarde in de Vissen vormt de constellatie die het streven van Thomas More belicht, om het

goddelijke in het aardse leven te herkennen. Maar we moeten ook de sterrenbeelden Waterman en Ram hierbij betrekken.

Misschien zeer tegen zijn wil, verschijnt Thomas More als een zeer krachtige persoonlijkheid in de sociale en politieke configuratie van zijn tijd. Verschillende keren stond hij op het punt om zich volledig uit het politieke leven terug te trekken, om zich te wijden aan studie en devotie, maar het lot bracht hem steeds weer het politieke toneel. Met 37 jaar schreef hij zijn Utopia, die hem beroemd maakte. Hij ontvouwde zijn visie op het scheppen van een ideale samenleving en uitte zware kritiek op het corrupte sociale en culturele leven van zijn tijd. Zijn ideaal van een volmaakte staat baseerde hij echter volledig op een absolute soevereiniteit van de religie, een soevereiniteit zelfs ten opzichte van de Kerk.

Hij beleefde de essentie van het bestaan op aarde in het gebied van het sociale leven en was een diep religieus en vroom mens. Het lot dwong hem echter om steeds weer de ervaringen van het goddelijke niet alleen in de innerlijke vrede van de ziel te zoeken, maar tevens voor het aangezicht van de mensheid in de sociale processen. Dit was het gebied waarin hij zocht naar de aanwezigheid en de verwerkelijking van de zonnegeest, die zich door het Mysterie van Golgotha met de aarde verenigd had de aarde in het sterrenbeeld Vissen erft het streven van de zonnegeest naar de ervaring in het lichaam van de mensheid. Het is de christelijke verwerkelijking van de geestmens (Atma), die aan het begin van de wereldontwikkeling (zie ook de 5^e nieuwsbrief) geschapen werd en die uit de kosmische richting van de vissen werkt. Deze ervaring van het goddelijke, uitgedrukt door de aarde in de Vissen, werd in het leven van Thomas More verder ondersteund door de beide andere sterrenbeelden in de 'open ruimte', Ram en Waterman. De Ram schonk hem de kracht om het goddelijke in de mensheid middels gelouterd denken te realiseren. We weten dat hij een humanist was en een toegewijd leerling van Erasmus van Rotterdam. De aarde in Waterman gaf hem de kracht om de zonnegeest van de aarde in zijn hart te beleven, dat in goedheid en liefde open stond voor alle schepsels in het universum. Zijn geleerdheid was niet formeel, maar verbonden met een diepe eerbied en toewijding voor het universum van de Schepper.

Een ander voorbeeld van universele betekenis vormt Ralph Waldo Emerson. Hij werd op 25 mei 1803 geboren. De zon bevond zich in Stier en bij de conceptie in het sterrenbeeld Leeuw. De 'open ruimte' beslaat dus Stier, Tweelingen, Kreeft en een deel van de Leeuw, met de Tweelingen in het midden. De aarde in Tweelingen wijst erop dat een mens zoekt naar e ervaring van de zonnegeest in de sfeer van het Ik, in de binnenste kern van het zieleleven. We vinden dit in het streven van Emerson in zo grote mate verwezenlijkt, dat we met diepe bewondering naar deze mens kijken. Met 30 jaar schreef hij, bij terugkomst van een reis naar Italië, Frankrijk, Schotland en Engeland: ' Een mens draagt alles wat nodig is om zichzelf te besturen in zich.... Als het goed of kwaad dat ons kan overkomen, moet van onszelf stammen.... Er bestaat een samenhang tussen de mensenziel en alles wat in de wereld een bestaan heeft; beter gezegd, alles wat gekend wordt. In plaats van de dingen van buiten te bestuderen, kunnen de principes van alle dingen vanuit ons innerlijk, van binnen uit doordrongen worden.... Het doel van het leven lijkt er in te bestaan, dat een mens met zichzelf bekend raakt.... De hoofste openbaring is dat God is in eenieder. ' Hij vestigde zich in Concord en ontwikkelde wat gewoonlijk aangeduid wordt als zijn Transcendentalisme. Maar in alles wat hij als zijn leer naar buiten bracht, toonde hij zich een meester in onafhankelijkheid. ' Ik wens te zeggen wat ik voel en denk vandaag, met de mogelijkheid dat het morgen misschien zal tegenspreken. ' Dit is de beleving van de zonnegeest in de menselijke individualiteit op aarde in de Tweelingen (zie voor de Tweelingen tevens de brieven 3 en 5). Begeleid werd deze beleving door de aarde in Stier, wat de ervaring bracht van de aanwezigheid van het goddelijke in de veelvoud aan geschapen dingen. Dit bleek vooral in de lessen en essays over Great Men (grote figuren) in de geschiedenis en de Philosophy of History (Filosofie van de Geschiedenis). Maar zijn innerlijke houding ten opzichte van geschiedenis en grote persoonlijkheden in de geschiedenis bracht nog een ander aspect van de zonnegeest tot openbaring. Als we zijn essays leven over Napoleon, Swedenborg en anderen, worden we ons al gauw bewust dat hij niet als een criticus of als een rechter te werk gaat, maar als een drager van de kelk waarin de daden, de successen en de mislukkingen van

deze mensen zijn gevloeid. Hij was een waarachtig priester, die zorgzaam en toegewijd de kelk van menselijk streven op aarde droeg en opdroeg voor transsubstantiatie aan de goddelijke geest die in de mensheid werkzaam is. Dit is de zoektocht naar de zonnegeest, zoals deze werkt vanuit de aarde in de Kreeft of ook: de Kelk.

Graaf Leo Tolstoj werd geboren op 9 september 1828 (volgens de Gregoriaanse kalender). De zon bevond zich op die dag in het sterrenbeeld Leeuw, zeer dicht bij de overgang naar de Maagd. Op het tijdstip van conceptie moet de zon zich in de Schorpioen hebben bevonden. De 'open ruimte' beslaat dus Maagd, Weegschaal en een deel van de Schorpioen, maar de Maagd domineert. Dit sterrenbeeld bevindt zich tegenover de Vissen, die we als nauw verbonden met Thomas More hebben leren kennen. Het streven naar beleving van de zonnegeest in de aarde nam daarom bij Tolstoj heel andere vormen aan dan in het geval van Thomas More en toch gaat het om het zelfde niveau. Ook bij Tolstoj richt het zoeken zich op de zonnegeest in het sociale leven. Thomas More beleefde het goddelijke van de aarde in het visioen van een volmaakte staat die volledig wordt geleid door religie. De individuele mens wordt opgenomen in de invloed van deze objectieve religie, die zijn bestaan binnen de gemeenschap regelt.

Voor Tolstoj bracht het streven naar een rechtvaardige en harmonische samenleving juist het tegenovergestelde probleem. Hij kon niet uitgaan van een objectief religieus instituut, dat in staat was om de mens te leiden en in de bedden. In feite verbrak hij op een bepaald moment van zijn leven alle banden met de Orthodoxe Kerk. Hij moest uitgaan van zijn eigen innerlijk wezen. Voor hem was de vraag: 'Hoe kan ik binnen in mijzelf de eeuwige 'religie' vinden? Hoe kan ik mijn eigen onvolmaakte wezen omvormen?' We kunnen dit zoeken naar een waar 'humanisme' terugvinden in zijn vroege werk, zoals 'De Kozakken'. Zo kwam hij tot een beleving van het goddelijke in het gemeenschapsleven, in de wisselwerking van de mensheid, zelfs waar dit grenst aan sociale chaos. Al zijn romans laten dit zien, met name 'Opstanding'. Thomas More keek in zijn boek 'Utopia' in het aangezicht van het goddelijke, zoals het zich openbaart in de ordening van het sociale leven. Tolstoj moest in de onpeilbare diepten van de menselijke natuur afdalen, om voorbij de karikatuur van de mens daar het stralende beeld van het goddelijke te vinden, zoals het zich verwezenlijkt in menselijke broederlijkheid.

Zo vond hij de zonnegeest van de aarde ofwel de aarde in Maagd, de 'geheime openbaring' van het levensraadsel. Nog een andere openbaring van de goddelijke geest van de aarde beleefde hij en deze voerde de Maagd-ervaring tot een hogere vervulling. Door zijn eigen levenslot was hij tot de overtuiging gekomen, dat het evenwicht in de ziel het geneesmiddel was dat we nodig hebben om werkelijk mens te worden. In zijn jeugd had hij het wilde leven van een jonge Russische edelman geleefd, totdat hij het verwoestende effect van deze levensstijl op zijn ware menselijke aard beseftte. Vanaf dat moment zien we hoe hij streeft en worstelt om een evenwicht te vinden. In vele figuren uit zijn romans kunnen we dit levensevenwicht in prachtige beschrijvingen leren kennen. Zij vormen de helende brandpunten temidden van de draaikolk aan gebeurtenissen. Het is de verwerkelijking van de zoektocht naar de goddelijke geest, van de aarde, wat aangeduid wordt door de positie van de aarde in Weegschaal, zoals deze verscheen in de horoscoop van Tolstoj. Maar hij moest er van binnen hard voor vechten. Steeds weer moest hij door een crisis heen gaan, waarbij alles wat hij bereikt had aan stukken gescheurd leek te worden en van geen waarde.

Maar steeds kwam hij weer overeind en deed een stap voorwaarts op de weg naar menselijke volmaaktheid. Deze aanhoudende doodservaring vormde de bron van zijn enorme activiteit en productiviteit. Het is de ervaring van de aarde in Schorpioen. Zoals het tegenoverliggende sterrenbeeld van de aarde in Stier het streven erft naar de openbaring van het goddelijke in de veelvoud van de schepping, zo ontsteekt de aarde in Schorpioen de impuls om te zoeken naar de manifestatie van de zonnegeest in de onoverwinlijke scheppende geest, die opstaat uit dood en verwoesting.

De beroemde astronoom Tycho Brahe werd geboren op 14 december 1546, toen de Zon zich in het sterrenbeeld Boogschutter bevond. Bij de conceptie was de zon juist in de Vissen gekomen. Onberoerd bleven daarom Boogschutter, Steenbok en Waterman. Zij vormen de 'open ruimte' ofwel het

aarde-aspect van het geboortebild. Tycho werd uit een adellijke familie in Denemarken geboren. Zijn vader wenste een politieke loopbaan voor zijn zoon en zond hem, onder de hoede van een huisleraar naar de universiteit om rechten te studeren.

Maar de strengheid van de leraar kon niet verhinderen dat Tycho zijn eigen weg ging. Terwijl de leraar sliep, klom hij het dak en observeerde de sterren met zeer primitieve instrumenten. Al met 16 jaar deed hij belangrijke ontdekkingen. Niets kon hem ervan weerhouden om wiskundige en astronoom te worden. Na een groot aantal reizen vestigde hij zich met de hulp van de Deense korting op het kleine eiland Idvæn. Met 30 jaar bouwde hij daar zijn eigen observatorium en gedurende een lange periode kon hij daar uitgebreide astronomische waarnemingen doen. Hij vervaardigde onder andere een catalogus, waarin de exacte positie van ongeveer duizend tot dan toe niet geregistreerde sterren was opgetekend. Dit was een opmerkelijke prestatie als we beseffen dat hij al zijn waarnemingen met het blote oog moest doen.

De vastbeslotenheid waarmee zijn individualiteit vanaf de vroege jeugd een eigen weg ging, toont ons de richting van zijn zoeken naar de zonnegeest van de aarde. De aarde in Steenbok vervulde hem met de impuls om de geest te zoeken in alles wat zijn ogen hem konden openbaren van de veelheid aan sterren boven hem. In het tegenoverliggende sterrenbeeld Kreeft troffen we, in verbinding met Emerson, de beleving van de kelk aan, waarin de menselijke daden, misstappen en hoop, in de loop van de geschiedenis samenstromen. Tycho Brahe beleefde de andere kelk en werd daarvan hogepriester: de kelk die de mensenziel opneemt bij het stervensmoment en waarvan deze bij de geboorte afdaalt; de kelk van de kosmos waarin de aarde in gebed is. In de openbaring die hem door de activiteit van de ogen geschonken werd, beleefde hij de goddelijke geest van de aarde. Het universum dat zich boven hem uitbreidde, was beslist niet alleen maar een mechanische wereld. Voor hem was het een levend wezen, waarmee hij door de kosmische ruimte kon stromen en waarvan hij de hartslag en de taal begreep. Hij was niet alleen wat we tegenwoordig een astronoom zouden noemen, hij was tevens astroloog; al dienen we te beseffen dat dit begrip in zijn tijd een andere inhoud had dan tegenwoordig. Hij voorspelde de dood van de Turkse sultan Solyman bijna tot op de dag nauwkeurig. Hij voorspelde andere gebeurtenissen, die na zijn dood werkelijk plaats vonden. Deze innerlijke verbinding met de sterren en het verstaan van hun taal, toont ons nog een ander aspect van de zonnegeest van de aarde, wat tot uitdrukking komt door de aarde in Waterman. Maar dit bestrijkt niet volledig het universele karakter van zijn persoonlijkheid. Er was nog meer. Zijn observatorium op het kleine eiland Hven was een vreemd gebouw. Op zolder werden de astronomische observaties gedaan. Daar stonden de instrumenten die gebruikt werden voor het meten van de hoeken van de sterrenposities. In de kelders bevond zich echter een soort alchemistisch laboratorium, waar de aardse substanties gekookt en onderzocht werden op hun samenhang met de sterren. Zijn streven naar inzicht in de kosmische geaardheid van de aardse substanties, toont nog een andere affiniteit met de zonnengeest, die zelf zich met de aarde verbonden heeft. Dit wordt aangeduid door de positie van de aarde in Boogschutter, die eveneens in de horoscoop van Tycho optrad, zoals we eerder hebben aangegeven.

Dit zijn slechts enkele voorbeelden, die aantonen hoe de ziel bij haar afdaling uit kosmische sferen, de aarde als de enige lek beleeft waar een ontmoeting mogelijk is met de zonnegeest van het universum. Wanneer de ziel door de sfeer van de zon gaat tijdens het leven tussen dood en nieuwe geboorte, dan doet zij een tragische ervaring op. Zij vindt de zon verlaten door zijn vroeger leidende geest, omdat Christus zich met de aarde verbonden heeft. Zo raakt de ziel doortrokken met het verlangen om naar de aarde terug te keren, om daar de zonnegeest te beleven. De openbaringen van de goddelijke geest van de aarde zijn veelvuldig en de mens kan ze ontvangen, al naar gelang de kwaliteit van ' waarneming ', die hij in eerdere incarnaties verworven heeft. De richting van deze mogelijkheden komt tot uitdrukking in de ' open ruimte ' van de horoscoop en wat daar verschijnt. Dit comprimeert natuurlijk slechts een deel van de twaalfvoudige openbaring van het Christuswezen. Het zijn de ' talenten ' (naar gelijkenis in het Evangelie) die ons door de Heer van het Karma geschonken worden; het is echter onze opgave om deze gave te doen toenemen. Het

zou tot een christelijk ideaal moeten worden om de openbaring van de zonnegeest met steeds dieper bewustzijn te gaan beleven.

Het is overbodig vast te stellen, dat het onmogelijk is om enige vastliggende regels op te stellen met betrekking tot het karakter van de verhouding tussen aarde en zon in de verschillende constellaties. Het is nu juist het uitgesproken karakter van het derde 'zonnegeheim', dat we het alleen maar kunnen benaderen, indien we actief en scheppend worden in de eigen ziel. Er zou niets gebeuren, indien we enkel zouden zitten wachten of er iets op ons toe komt; behalve dan, dat de 'talenten' die ons geschonken zijn, van ons worden weggenomen.

Als we kunnen leren om vanuit het standpunt van onze eigen geestelijke activiteit naar het geboortebestand, naar de horoscoop te kijken; als we daarin een wegwijzer kunnen zien voor de vervolmaking en vervulling van ons eigen bestaan als mens, dan kan dit ons tot een volledig ander begrip van de 'horoscoop' voeren. Deze is dan niet langer een duistere, zelfs wrede heerser over ons leven, maar de leidende hand van een vriend in de hemelsferen, die ons de weg toont naar een waarachtig doorchristelijkte mensheid.

16^e astronomische nieuwsbrief - juli 1945

Willi Sucher.

De maan.

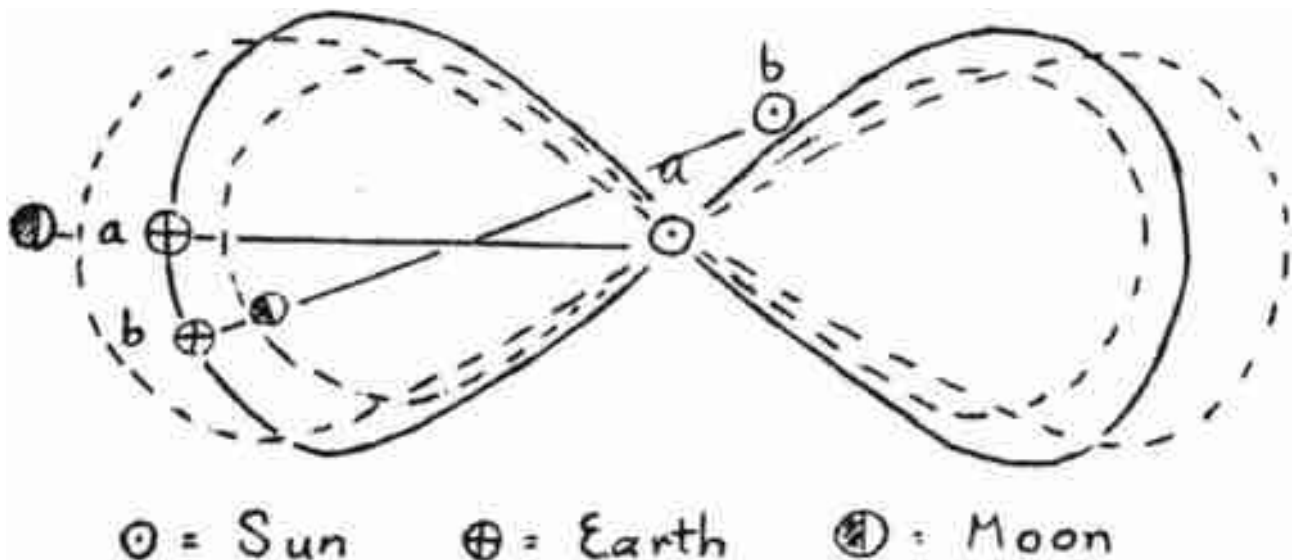
Nadat we de beschrijving van de planeten Saturnus, Jupiter, Mars en de zon hebben afgesloten, zullen we nu de werking van de onderzonnige planeten Mercurius en Venus en van de maan onderzoeken. Daarmee betreden we een wereld die sterk verschilt van die van de bovenzonnige planeten en hun werkzaamheid; zoals ook de zielewereld van de mens sterk verschilt van de sfeer van zijn lichamelijke principes. De maan staat tegenwoordig het dichtst bij ons zielenbewustzijn, daarom zullen we met de maan beginnen.

In de 11e en de 13e brief was reeds sprake van de idee dat zon en aarde een beweging in de vorm van een lemniscaat zouden kunnen maken. Volgens deze gedachte, zou dan ook het pad van de maan er heel anders uit zien, dan het geval is vanuit een copernicaans standpunt. Dit pad verschijnt dan als een slingerende lijn langs de zon - aarde - lemniscaat. Maar een concept van de bewegingen van de maan, de zon en de aarde in de vorm van lijnen door het ruimtelijk universum, zou enkel tot een volgende abstracte visie voeren. Tenzij het ons lukt om de gang van de hemellichamen voor te steen als de begrenzing van de levende organen van het wezen, wiens lichaam het universum vormt, kunnen wij de sterrenwereld niet als een entiteit ervaren die in alle gebieden van de natuur werkzaam is. Zo kan bijvoorbeeld de lemniscaatbeweging van de zon en de aarde in ons de indruk wekken dat deze lemniscaat een bepaalde verwantschap heeft met de bloedsomloop in het lichaam van de mens. Dat is een werkelijkheid. De geestelijke 'bloedstroom' van het wezens dat ons zonnestelsel is, bewerkt de beweging van de zon en de aarde in de vorm van een lemniscaat. We kunnen natuurlijk de tegenwerping maken, dat de menselijke bloedsomloop niet uit een eenvoudige lemniscaat bestaat. Die is gecompliceerder. Maar evenmin is de zon - aarde - lemniscaat zo eenvoudig als aanvankelijk lijkt. Er hangen bijvoorbeeld gecompliceerde bewegingen mee samen, die maken dat de baan van de zon in de loop van een jaar als een cirkel verschijnt.

Op dezelfde manier zouden we ook naar de beweging van de maan moeten kijken. Het onderstaande diagram kan helpen in te zien waarom het in wezen gaat. De lemniscaat die met ononderbroken lijn getekend is, geeft het pad van de zon en de aarde aan. De lemniscaten in stippellijn hebben met de maan te doen. We gaan er vanuit dat bij positie(a) van zon en maan, een Volle maan plaats heeft. In dat geval bevindt de maan zich van de zon uitgezien, achter de aarde. De gestippelde buitenste lemniscaat verwijst naar de begrenzing van het onzichtbare, maar geestelijk reële lemniscaat-lichaam van de maan. Twee weken later is het nieuwe maan, wanneer de maan tussen aarde en zon is. Intussen hebben zon en aarde positie (b) bereikt. Uit het diagram kunnen we aflezen, dat de lemniscaat van de maan gekrompen is tot de vorm die wordt aangeduid door de binnenste gestippelde lemniscaat. Op weg naar de volgende volle maan zal de lemniscaatvorm van de maan weer uitdijen en geleidelijk groter worden dan de zon - aarde - lemniscaat. Zo zien we een doorlopend uitdijen en samentrekken van het lemniscaat-lichaam van de maan, in samenhang met schijngestaltes van de maan. Het is een soort ademhaling, die zeer karakteristiek is voor de maan en een licht werpt op zijn uiteenlopende invloed op verschillende natuurfenomenen.

We zullen ons nu op deze ademende activiteit van de maan richten. In eerdere brieven hebben we gewezen op de tegengestelde werkzaamheid van zon en aarde. De zon hebben we beschreven als een 'gat' in het universum, waarvan de werking zich tot ver in de kosmische ruimte uitstrekt en als het ware de astrale substantie vanuit de omtrek van de Dierenriem naar het middelpunt toe zuigt.

Tussen het sterrengebied van de Dierenriem en het 'gat' van de zon, bevinden zich de planeten Saturnus, Jupiter, Mars en in het bijzonder de aarde. Zij vormen de treden die voeren tot een steeds

dichtere condensatie van de astrale substantie tot materie. Het maximum aan condensatie heeft op de aarde plaats. Vervolgens treedt in de ruimte tussen de aarde en de zon, waar de Venus en

Mercurius aantreffen, een proces op waardoor materie opgelost en veretheriseerd wordt. De zuigende werking van de zon is zodoende de indirecte oorzaak van de materialisatie van de astrale substantie en vervolgens is het de opening waardoorheen materie wordt opgelost en terugkeert tot haar etherische oorsprong, nadat de aard van de planeten Saturnus, Jupiter en Mars van de aarde er in zijn afgedrukt.

De maan bevindt zich tussen deze werking van de zon en van de aarde. Het diagram toont dat bij volle maan, de maan en haar lemniscaat-lichaam zich sterk richten naar het gebied in de ruimte dat zich wijdt aan het proces van materialisatie, dat 'achter' de aarde plaats vindt. Immers, het lemniscaat-lichaam van de maan strekt zich dan ver uit voorbij de sfeer waarin de oplossende en etheriserende activiteit tussen aarde en zon zich afspelen. We mogen dus veronderstellen, dat de maan ten tijde van de volle maan een materie scheppende tendens vertoont. Ten tijde van de nieuwe maan bevinden de maan en haar lemniscaat-lichaam zich binnen de etheriserende sfeer van aarde en zon. We mogen dan een tendens veronderstellen, die meer op oplossen en etheriseren is gericht. Daar tussenin, rond de fasen van het Eerste en het Laatste Kwartier, is er sprake van neutralisatie ofwel overgang van de ene activiteit in de andere. Zodoende kunne we de maan opvatten als een grote kosmische weefster, die de kosmische substanties in het aardse bestaan inweeft en dit weefsel ook weer uithaalt en daardoor de astrale substanties in de kosmos draagt als de veretheriseerde imaginaties van de opgeloste aardse vormen.

We kunnen deze ritmisch - wevende activiteit van de maankrachten overal in de natuur en in de mens aantreffen. De materie scheppende activiteit van de maan is door experimenten wetenschappelijk aangetoond. In de vorige eeuw was er al een onderzoeker, wiens naam sindsdien vergeten is, die de schepping van materie bewees. Hij heette Herzeele. Dr. Hauschka redde deze idee van de vergetelheid. Middels zorgvuldig opgezette experimenten bewees hij, in verbinding met het ontkiemen van plantenzaden, dat er een toename van materie plaats vindt, die gewogen en gemeten kan worden. Hij ontdekte dal dit zich ten tijde van de volle maan voordoet. Verder ontdekte hij met dezelfde methode, dat er een afname van materie optreedt in samenhang met de nieuwe maan. Dit bevestigt de conclusie waar we toe gekomen zijn, toen we keken naar de wisselende lemniscaat van de maan, die zich inweeft in de werking van zon en aarde, als een balancerende factor.

We kunnen nu begrijpen waarom de sikkel van de toenemende maan door zieners werd beschouwd als het beeld van de altijd voedende schaal van de Heilige Graal. Het donkere gedeelte van de maanschijf, waarvan de omtrek vaag zichtbaar is kort na nieuwe maan, werd beschouwd als het beeld van de Hostie, die afdaalt in de schaal als bron van durende gezondheid. Tegen de tijd van de nieuwe maan maakt de schaal zich leeg en is bereid om opnieuw de krachten van de

Hostie op te nemen, die over de aarde uitgegoten worden in de periode van de wassende maan. Het verhaal van de Graal als voedende schaal is niet enkel een mooie legende. Het is werkelijkheid. De ritmen van de maan drukken zich al in alle ritmen van organische groei op Aarde. We kunnen ze ontdekken in de ritmen van de plantengroei. Vroeger wisten de boeren dit en zij richtten het zaaien en planten naar de fasen van de maan. In latere tijd ging deze wijsheid verloren. Tegenwoordig houden boeren die vertrouwen stellen in de aanwijzingen van de geesteswetenschap, echter opnieuw rekening met de loop van de planeten, met name van de maan.

De ritmische invloed van de maankrachten verschijnt net alleen in het plantenwezen, maar in de groei van alle organische substanties; bijvoorbeeld ook in de embryonale ontwikkeling. De ritmen van de maan zijn daar erg belangrijk, met name in de eerste vier weken na de conceptie, die overeenstemmen met een volledige cyclus van de Maan - van een bepaalde maanfase tot de terugkeer naar diezelfde fase.

In verbinding met de embryonale ontwikkeling van de mens, kunnen we een belangrijke samenhang ontdekken tussen de maanritmen en het lot dat in het groeiende lichaam ingeplant wordt. Onderzoek aan de hand van een groot aantal historische persoonlijkheden, toont aan dat de maanritmen corresponderen met perioden in het aardse leven van deze mensen.

De maan heeft 27,3 dagen nodig, om eenmaal door de hele Dierenriem te gaan. Na 27,3 dagen is de maan teruggekeerd in het sterrenbeeld waar zij van uit ging. De menselijke embryonale ontwikkeling beslaat gemiddeld tien van dergelijke maancycli, 273 dagen. Ieder van deze cycli correspondeert met een periode van zeven jaar in het latere leven van de mens. Zo stemt bijvoorbeeld de tijd van de conceptie tot het einde van de vierde zwangerschapsweek, overeen met eerste zeven levensjaren van de mens na zijn geboorte. De daaropvolgende vier zwangerschapsweken stemmen overeen met de tweede zevenjaarsperiode, enz. Telkens na vier weken keert de maan terug naar de positie in de Dierenriem, die zij had op het moment van conceptie. Indien we vaststellen, dat een bepaalde kosmische gebeurtenis plaats had tijdens de vierde embryonale cyclus van de maan (12-16 zwangerschapsweek), dan zullen we de uitwerking daarvan tevens terug kunnen vinden in de biografie van de mens, tijdens de vierde zevenjaarperiode, dat wil zeggen tussen het 21^e en 28^e levensjaar. Een dergelijke kosmische gebeurtenis zou een aspect tussen twee planeten kunnen zijn, zoals een conjunctie, oppositie of een ander aspect. Het zou ook een opmerkelijke ontwikkeling van een afzonderlijke planeet kunnen zijn, zoals de overgang van het ene sterrenbeeld naar het andere.

De maan verzamelt in haar schaal als het ware de oogst van kosmische gebeurtenissen en giet deze uit of verweeft ze, in overeenstemming met het individuele lot, in de lichamelijke van de mens die op het punt staat de fysieke wereld te betreden. De maan verschijnt zoals de grote kosmische weefster, die het lotsbrood reikt, dat gebakken is uit de oogst van voorgaande aardse levens, opdat het verheven wordt en vergeestelijkt tot hogere niveaus van menselijke morele activiteit.

We kunnen de invloed van de maan ook in de 'psychische' sfeer van de aarde gewaar worden. De atmosferische meteorologische veranderingen rondom de planeet, kunnen beschouwd worden als een uitdrukking van het zieleleven van de aarde. Tot op zekere hoogte kunnen we ook het fenomeen van de getijden tot deze psychische processen rekenen. Zij vormen een zichtbare uitdrukking van de ritmisch ademende werkzaamheid van de maan, waarover we eerder spraken. In feite zijn de getijden en de meteorologische fenomenen verbonden met de ritmische bewegingen van de maan. Weliswaar is de botte uitspraak, dat de maan het weer maakt, ontoereikend en zelf diletant, maar als we de psychische achtergrond van de meteorologische feiten bestuderen, dan komen we de invloed van de maan duidelijk op het spoor. Dit heeft voornamelijk betrekking op het waterelement op aarde. Het 'water' van de aarde vormt een van de belangrijkste werkvelden van de maankrachten. We zullen later zien waar deze samenhang zijn oorsprong heeft.

De invloed van het maanritme kan ook waargenomen worden in de ritmen van de ziel op het bewustzijn. Het is naar verhouding zelfs gemakkelijk om de psychische condities van de mensen om ons heen en van onszelf te observeren. We zullen ontdekken dat rond volle maan - tenzij sterkere

kosmische factoren dit verhinderen - de mensenziel actiever is dan op andere momenten de ziel breidt zich dan als het ware uit in het universum. Denkprocessen en de krachten van de fantasie worden sterk geactiveerd en er is een grotere bereidheid om avontuurlijke en grootmoedige daden aan te gaan. Rond nieuwe maan is ons psychische leven maar samengetrokken, passief en afgewend van de buitenwereld. De ziel kan dan een groter innerlijke ontvankelijkheid vertonen en bevindt zich in een toestand die vergeleken kan worden met de samengetrokken lemniscaatsfeer van de maan. Door deze samentrekking kan de ziel meer wakker zijn in zichzelf, terwijl de tegenovergestelde toestand - bij volle maan - eerder een kosmisch dromende toestand teweeg kan brengen. Deze ritmen worden met name in kunstzinnige processen zichtbaar. Het is nu onze opgave om te begrijpen waarom deze invloeden van de maan uitgaan. Door eerder beschrijvingen weten we dat de planeetsferen hiërarchieën. De sfeer van de maan reikt verder dan de sfeer van de aarde en vormt in het universum de woonplaats van de Engelen. Zij zijn ook werkzaam binnen de sfeer van de aarde, aangezien de maansfeer de sfeer van de aarde doordringt. Hun invloed reikt echter verder in het universum dan de sfeer van de aarde. De hiërarchie van de Angeloi doordringt met name de maan en haar sfeer met hun activiteit. Indien we iets van hun wezen begrijpen, dan zullen we ook de invloed van de maan op aardse gebeurtenissen en aardse wezens kunnen begrijpen. In de 4^e nieuwsbrief zijn de kort ingegaan op de werkzaamheid van de Angeloi tijdens de Oude Saturnus ontwikkeling. Zij schiepen toen een soort warmtestofwisseling met de hulp van de Geesten van Harmonie (Cherubim). Indien we een voorstelling maken van deze vorm van kosmische voeding, de warmte die binnenstroomt in de voorouders van de menselijke soort; om vervolgens na een soort vertering ook weer uit te stromen; dan verkrijgen we een grootse imaginatie van het proces dat we hiervoor beschreven hebben. Dat wil zeggen, de wisseling van de mensenziel tussen de stemmingen van activiteit en ontvankelijkheid, in samenhang met de volle - en de nieuwe maan. Aangezien de Engelen deze ritmen geschapen hebben, zijn ze nog steeds verbonden met de sfeer van de maan. Verbonden met dit ritme, dat sinds onheuglijke tijden in deze sfeer is afgedrukt, wordt zielewarmte door de mensheid ingeademd. Dit verschijnt als activiteit; terwijl bij het uitademen van de zielewarmte, in samenklank met de maanfasen, tot uitdrukking komt als passiviteit. In onze tijd zouden we tot een zieletoestand moeten geraken, die ons in staal stelt om in zekere zin boven deze ritmen staan, die ons tot nog toe van 'buiten' hebben aangegrepen we zouden dit ritme moeten omvormen tot een bewust evenwicht tussen activiteit in de wereld van de zintuigen en activiteit in de innerlijke wereld van de verbeelding (imaginatie).

Tijdens de Oude Zon ontwikkeling waren de Angeloi opnieuw werkzaam in een soort stofwisseling, maar onder heel andere omstandigheden. De lichamelijke van de menselijke voorouder bestond uit een soort omhulling en een skelet uit warmte, opgevuld met 'lucht'. De Angeloi, nog steeds met de hulp van de Cherubim (Geesten van Harmonie) brachten veranderingen en transformaties van de lucht van binnen uit teweeg. Als we op deze gebeurtenissen mediteren, dan beleven we een indruk, die ons herinnert aan de gebeurtenissen die zich tegenwoordig in de atmosfeer afspelen die de aardbol omhult. Het is haast alsof heel subtiele en schitterende visioenen en imaginaties van dierlijke vormen zich in de 'lucht' afdrukten en na verloop van tijd weer oplosten. Deze vroegere activiteit van de Angeloi staat eveneens in de maansfeer ingeschreven en duikt weer op in samenhang die de ritmen en beweging van de maan vertonen met het zielsmatige leven van het atmosferische en meteorologische bereik van de aarde, waarover we eerder gesproken hebben. In de daarop volgende ontwikkelingsronden, die aangeduid wordt als de Oude Maan, werden de Angeloi opnieuw actief. Zij waren tot een hogere bestaansvorm opgestegen en tevens waren de omstandigheden op de Oude Maan weer volledig anders. Het fysieke lichaam van de mensen voorouder bestond nu niet alleen uit warmte en lucht, maar ook uit 'water'. Een deel van de oorspronkelijke substantie had zich tot water verdicht. Tegelijkertijd voltrok zich een splitsing binnen deze ontwikkelingscyclus. De hogere hiërarchieën wilden zich niet met deze verdichting verbinden en trokken zich terug op een ander hemellichaam of sfeer. Hierdoor ontstond er een polariteit in alles wat deel uitmaakte van dat universum. Met name de mensenvoorouders raakten in deze polariteit verwickeld. Gedurende een bepaalde periode leefden zij in een lichaam dat meer verdicht was en waarin zij tevens een helderder bewustzijn bezaten - zij beschikten nu immers over een

zielelichaam. Dan waren er fasen wanneer hun lichaam degenereerde als gevolg van deze bewustzijns machten. Het zielelichaam werd dan teruggetrokken in de sfeer van de hogere hiërarchieën, waar het de kracht verwierf om het fysieke lichaam opnieuw te ravitailleren. Het fysieke lichaam verging namelijk niet in de tussentijd. Het hele proces stond min of meer in tussen de ervaring van sterven en in slaap vallen enerzijds en van geboren worden en ontwaken anderzijds. Iets dergelijks als een zaad of een wortelstok was achtergebleven, dat weer tot leven gewekt kon worden wanneer het zielelichaam van de mensenvoorouder terugkeerde van zijn verblijf in hogere sferen. Deze voorouder had nog geen Ik verworven en de Angeloï voerden hem door deze metamorfosen van zijn wezen. Zij bewaarden de 'zaden' en brachten deze tot 'kiemen'.

De mensenvoorouder op de Oude Maan had dus een tweevoudige aard, zelfs in zijn lichamelijkeheid. Het ene deel was als een hoofd, dat ook een helderder bewustzijn toeliet. Het stak echter als de wortel van een plant in de dichtere 'lagen' van deze planeet. Het andere deel vertoonde een verwantschap met de hoogten van het maanuniversum, die met warmte en lucht gevuld waren. Het was gelijk de bladeren en bloemen van een plant. De processen van bloei en verwelken werden geleid door de Angeloï en grote groepen van menselijke voorouderwezens stonden onder de leiding van een Engel, die hun groeps - ik vormde.

We kunnen nu begrijpen waarom de maan en haar sfeer, als woonplaats van de Angeloï, werkzaam is in de processen van kiemen en groei van de planten en eveneens in de organische processen van alle levende wezens. Op deze manier is de maan ook sterk verbonden met de embryonale ontwikkeling.

Een opgave voor de komende eeuw

Darlys Turner.

Bladerend door de aantekeningen van de vele lezingen die Willi Sucher heeft gehouden, ben ik op de laatste voordracht gestoten van een serie die hij in 1954/55 heeft gegeven in het Rudolf Steiner House. De lezing is gedateerd 1 april 1955 en vestigt de aandacht op twee belangrijke situaties die ook thans nog actueel zijn:

' Een van de belangrijkste dingen die we ons tegenwoordig bewust zouden moeten zijn, is dat we midden in een hevige strijd geplaatst zijn. U zult zich herinneren dat Rudolf Steiner over de periode in de vorige eeuw sprak, waarin de strijd tussen de drachten van Michael en die van de Draak plaats vond - als het ware achter de schermen van de uiterlijke gebeurtenissen; maar hij wees er tegen het eind van zijn leven ook op, dat de situatie als zodanig ingrijpend anders was geworden; dat deze strijd steeds meer in het uiterlijke leven naar buiten treedt en uitgevochten wordt in het gebied van de menselijke activiteiten, in het zieleleven van de mens - met name in de sfeer van de mens en ziel. Dit is een van de meest fundamentele dingen die we ons bewust zouden moeten maken. Alleen zo kunnen we de situatie begrijpen die zich in vele gebeurtenissen om ons heen voordoen. Het is niet altijd eenvoudig om deze strijd te herkennen, omdat hij niet met uiterlijke wapens gevochten wordt, maar vrijwel volledig op het toneel van de ziel wordt gestreden. De oorlogen die om ons heen woeden, zijn enkel een uitdrukking of liggen in het verlengde van hetgeen zich in de ziel van de mens afspeelt. '

Deze woorden hebben hun betekenis nog niet verloren en we kunnen tot het besef komen, dat de strijd tussen Michaël en de Draak ook de innerlijke strijd weerspiegelt, die zich in ieder van ons als individu afspeelt. Herhaaldelijk kunnen we ten opzichte van gebeurtenissen, bij onszelf gedrag of een reactie waarnemen, die uitdrukking zijn van patronen. Dat wil zeggen, we lijken ons keer op keer te herhalen, ook al hebben we de situatie met de grootst mogelijke logica en gezond verstand geëvalueerd en zijn we tot bepaalde ' oplossingen ' gekomen. Ondanks deze conclusies, lijkt het alsof we in een kringetje bewegen. Dat zijn nu juist de momenten waarop we ons mikken in deze strijd bevinden die zich in ons afspeelt. Een strijd die gevoerd wordt tussen ons denken en ons voelen.

Steeds wanneer we boos, gefrustreerd of verward raken en daarop met een verklaring of een verontschuldiging reageren, hebben we een kans voorbij laten gaan om inzicht te verwerven in onze gevoelens. Ook al lijkt het comfortabel om te menen dat iemand anders ons iets aandoet en onze gevoelens te wijten aan het gedrag van de ander, zijn niettemin de meeste van onze gevoelens reacties op patronen die een deel zijn geworden van ons gedrag. Tenzij we antwoorden vinden op vragen als wie? wat? wanneer? waarom? en hoe? het tot een bepaald gevoel in een bepaalde situatie is gekomen, blijven we ons in een kringetje bewegen.

Ons bewust te worden van dit kringetje, van deze onbewuste strijd die zich in ons afspeelt, bewerkstelt meer om verzoening te bewerkstelligen, dan ieder ander afzonderlijk item. De dingen die we doen kunnen ons een aanwijzing geven over onze gevoelens. Maar om deze gevoelens om te vormen en ons evenwichtiger te kunnen opstellen in situaties die aanleiding vormen om woede, frustratie of verwarring in ons te wekken, dienen we bij onszelf naar binnen te gaan en te zoeken naar antwoorden op de vraag waarom we in bepaalde situaties op die manier reageren. Door de ontwikkeling van de gevoelskrachten in ons, hebben we de mogelijkheid om een eenheid te bewerkstelligen tussen hart (gevoelens) en hoofd (gedachten). Dit heeft de expansie van ons intellect tot gevolg en schept een evenwicht in ons.

De geschiedenis van Parcival is voor ons een belangrijke beeldspraak, wanneer wij op weg gaan om de juiste vragen aan onszelf te stellen: ' Wie ben ik? ', ' Waarom heb ik deze gevoelens? ', ' Waar komen deze gevoelens vandaan? ', ' Wat heb ik nodig? ', ' Wanneer had ik deze gevoelens de eerste keer? ', ' Hoe verwerp ik wat ik nodig heb? '. Het gaat erom niet enkel de uiterlijke wereld te bevragen, maar ook de innerlijke. Vandaar moet het antwoord komen, vanuit ons ware innerlijke zelf.

Terwijl het soms makkelijk is om de oorzaak te zien van de strijd die in een ander woedt, is het vaak moeilijk om ons zelf onder ogen te komen. Juist dan hebben we de moed nodig die Michaël ons schenkt. Die stelt ons in staat om voorbij de wachters door de dringen, die we voor onze binnen wereld hebben geplaatst en die ons gevangen houden in een reactiepatroon ten opzichte van het leven, in plaats dat wij zelf als medescheppers optreden. Terwijl we voortaan op deze innerlijke zoektocht, is het van belang niet te vergeten, dat het ons doel de Draak om te vormen, in plaats van hem te verslaan.

In een volgende paragraaf brengt Sucher een ander probleem te berde, dat niet minder subtiel en hardnekkig is:

' Een van de gebieden waar de strijd woedt en waar veel mensen zich niet bewust zijn van de verwoesting die aangericht wordt, is het gebied van de kosmologie, ofwel onomwonden gezegd: de astrologie. Er bestaan talloze tijdschriften en publicaties en allerlei astrologische uitgaven, waarin voorspellingen gedaan worden; voorspellingen aangaande toekomstige gebeurtenissen, zelfs toekomstige oorlogen. We kunnen er echter van uitgaan dat deze voorspellingen niet worden gedaan op grond van nauwkeurig en objectief onderzoek. Zij worden gedaan met het oogmerk om te misleiden en zelfs om de gebeurtenissen te bewerkstelligen waarover gesproken wordt. Het was afschuwelijk om te ervaren hoe zulke voorspelling en vooraf gingen aan de eerste wereldoorlog, die in 1914 begon. Dit berustte niet op objectief onderzoek. Er was niets in de wereld van de sterren dat de oorlogsgebeurtenissen met een dwingende noodzakelijkheid veroorzaakte. Onder het mom van objectief onderzoek dat deze voorspellingen op een subtiële manier werden afgedrukt en ingeënt in de mensheid en het geloof voedden dat deze gebeurtenissen zouden gaan plaats vinden. Daardoor werd gebouwd aan het toneel waarop de machten van het kwaad hun spel konden spelen en de gebeurtenissen teweeg konden brengen. Dit is iets om heel goed te beseffen, met namen in onze tijd. Ik meen dat het zelfs om meer gaat dan zich hiervan bewust te zijn. We hebben met de Antroposofie die we door Rudolf Steiner ontvangen hebben, de middelen en het vermogen om zulke tendensen te beantwoorden, die uiteindelijk niet zozeer hun brandpunt hebben in de mensen die zulke uitspraken publiceren, maar in de spirituele krachten die achter de schermen hun werk doen. '

Zulke voorspellingen worden tegenwoordig ook op een suggestieve manier aangewend bij persoonlijke horoscoopduidingen. Vaak lijken zulke voorspellingen geen kwade bedoeling te hebben. Bijvoorbeeld wanneer iemand gezegd wordt dat hij bepaalde vermogens in een vorig leven verworven heeft, waarmee hij in staat is om bepaalde levenssituaties aan te kunnen; dat hij op grond van deze vermogens tot bepaalde beslissingen komt, aangezien hij ' weet wat hij doet '. Deze uitspraak lijkt op zich niet erg schadelijk. Als deze mens echter zijn besluiten nam op grond van nauwkeurige afweging van de feiten en zou hij er nu toe kunnen komen om dit achterwege te laten, omdat hij ' weet wat hij doet ' en het dus niet langer nodig heeft om af te wegen. Dit zou een verwoestende uitwerking op zijn leven en zijn ervaringen kunnen hebben.

In de afgelopen jaren zijn er vele van zulke uitspraken door astrologen gedaan, zelfs door zulke die beweren dat het hierbij om Astrosophie zou gaan.

Ik kan enkel herhalen wat Willi Sucher heeft gesteld: ' Er is niets in de wereld van de sterren dat met een onveranderlijke noodzaak bepaalde gebeurtenissen teweeg brengt .. Het is de voorbereiding waar we doorheen gaan, wat een bepaalde gebeurtenis teweeg brengt. Met andere woorden: het is het bewust zijn dat we verwerven, waardoor de uitkomst van een gebeurtenis bepaald , wordt. Sucher maakt in zijn geschriften onomwonden duidelijk, dat Astrosophie de zoektocht behelst van ieder individu om tot een inzicht te komen in de samenhang die er bestaat tussen zich zelf en de geestelijke wezens achter de evolutie, de evolutie van de sferen en de sterren constellaties die daarvan een uitdrukking vormen.

Telkens wanneer we onszelf aan iemand anders uitleveren om tot een beeld van onszelf te komen, stellen we ons bloot aan een subtiële invloed, of zelfs aan de roof van onze vrije wil, indien we voorspellingen met betrekking tot komende gebeurtenissen aanhoren. Dit zou ons verder van de

waarheid weg kunnen voeren. (In de grotere samenhang van de wereld waarin we vandaag de dag leven, worden we natuurlijke niet alleen door de astrologie met impulsen bestookt.) dit betekend niet dat we alles alleen zouden moeten doen. Het is van belang dat we relaties aangaan waardoor we elkaar kunnen helpen door objectieve, opbouwende waarnemingen, als we maar niet vergeten dat het uiteindelijk ons eigen uitgewogenheid is, die tot waarheid en transformatie voert. Zolang we de onevenwichtigheid beleven van angst, woede, frustraties, e.d., hebben we de waarheid nog niet in de ogen gezien. Als we ieder dag een paar minuten nemen om ons af te vragen waarom we bestaan, wie we zijn en waarom we doen wat we doen, dan bestuderen we onze sterren. Iedere keer wanneer we een bepaald gedrag of gevoel omvormen, spreken we tot de sterren, werken we zelfs scheppend op de sterrenwereld in!

Christus kwam 2000 jaar geleden en schonk ons de kracht waarmee we het zelf kunnen doen!

Er sprach...
(Für Rudolf Steiner)

Er sprach. Und wie er sprach, erschien in ihm
der Tierkreis, Cherubim und Seraphim,
der Sonnenstern, der Wechsel der Planeten
von Ort zu Ort.

Das alles sprang hervor bei seinem Laut,
ward blitzschnell, wie ein Weltenraum, erschaut,
der ganze Himmel schien herabgebeten
von seinem Wort...

Christian Morgenstern

Publicaties van Willi Sucher *Zie voor huidige verkrijgbaarheid op pagina 2*

Paperbacks:

Cosmic Christianity and the Changing Countenance of Cosmology (1970-71). Opnieuw uitgegeven door de Anthroposophic Press, New York, in 1993. Bevat inleidende perspectieven die kunnen voeren tot een nieuwe benadering en een nieuw begrip van de dierenriem en de planeetsferen. Weergave van de planetaire bewegingen tijdens het leven van Christus. Specifieke gebeurtenissen uit dit leven worden in verband gebracht met de sterrenconstellaties, als archetypen voor een nieuwe manier om op de planetaire aspecten te reageren. (\$15)

Isis Sophia (1951-52). Een grondlegend werk met betrekking tot de Griekse mythologie en de sterrenbeelden aan de noordelijke sterrenhemel. Een diepgaande bespreking van de Dierenriem en de kosmische stadia van de wereldontwikkeling, evenals de oorsprong van ons zonnestelsel. (\$13)

Deze publicatie is ook in een Nederlandse vertaling¹ verkrijgbaar bij Uitgeverij Zevenster onder de titel *Isis Sophia*, deell (24,90).

Manuscripten:

Man and the Stars (1952). Bevat een inleidende beschouwing en onderzoeksresultaten van de relatie tussen mens en sterrenwereld bij het stervensmoment, in de embryologische ontwikkeling, bij aangeboren afwijkingen; evenals de kosmische en fysiologische grondslag van het zieleven. (\$12.50)

Eveneens in een Nederlandse vertaling² in boekvorm verkrijgbaar bij Uitgeverij Zevenster onder de titel *Isis Sophia*, deel 2 (f29,50).

The Drama of the Universe (1958). Een basiswerk van de astrofisie, waarin de grondslag voor een moderne heliocentrische benadering wordt gelegd. Het karakter van de planeten wordt samen met de kwaliteiten van de sterren en hun mythologie besproken. De nadruk ligt op de samenhang tussen de planeten en historische gebeurtenissen in de natuur, tussen naties onderling en in het leven van historische persoonlijkheden.(\$12.50)

Deze publicatie zal als volgende Nederlandse vertaling³ verschijnen bij Uitgeverij Zevenster, onder de titel *Isis Sophia*, deel 3.

Star Journals (1965-1970). Gebundelde uitgave van de eerste 14 van in totaal 61 nummers. Bevat een schets van de essentiële kenmerken van de Dierenriem met de omringende overige sterrenbeelden en de planeten van ons zonnestelsel.(\$8.00)

Practical Approach - Towards a New Astrosophy (1974).

Praktische aanwijzingen hoe een sterrenconfiguratie geduid en verstaan zou kunnen worden. Gedetailleerde introductie van een heliocentrische benadering.(\$8.00)

De Engelse uitgaven, en de diverse vertalingen daarvan worden gratis in PDF-vorm aangeboden op <http://www.astrosophy.com> Zie ook de videocursus door Jonathan Hilton

¹ De Nederlandse vertaling van *Isis Sofia*, de delen I en II zijn (2022) niet meer leverbaar sinds de uitgeverij Zevenster is opgeheven. Beide delen worden nu in PDF vorm gratis aangeboden op de website van Jonathan Hilton www.astrosophy.com waar het werk van Willi Sucher beschikbaar is in diverse talen.

² zie voetnoot 2

³ Dit is niet tot een uitgave gekomen bij Uitgeverij Zevenster